NORAKSTS
Lieta Nr. A 420536710
A-01821-11/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 31.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējai *E.T.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotajam pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *E.T.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumā par Rīgas pašvaldības policijas 2009.gada 29.decembra lēmuma Nr.D57/10-6/4372 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 8.decembrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.D57 108008991 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēts, ka 2009.gada 8.decembrī transportlīdzeklis VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai Rīgā, Lazdonas ielā, pie Katoļu ielas 4.nama pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnja noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.4.punkta prasības, un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktu pieņēma lēmumu par naudas soda 30 latu apmērā uzlikšanu transportlīdzekļa vadītājam (turpmāk – Sākotnējais lēmums).

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, *E.T.* (turpmāk – pieteicēja) to apstrīdēja Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšniekam, kurš ar 2009.gada 29.decembra lēmumu Nr.D57/10-6/4372 (turpmāk – Lēmums) atstāja Sākotnējo lēmumu negrožitu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

Pieteikumā pieteicēja paskaidro, ka 2009.gada 8.decembrī vadīja automašīnu VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kuru novietoja stāvēšanai neievērojot ceļa horizontālo apzīmējumu - nepārtraukto līniju. Savu vainu pārkāpuma izdarīšanā pieteicēja atzīst, tomēr uzskata, ka uzliktais naudas sods ir nesamērīgi liels.

Pieņemot Lēmumu atbildētājs netika ņēmis vērā, ka pieteicēja automašīnu vada ceturto gadu un šai laikā posmā nav bijis neviens ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 23. martā saņemti Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka pieteikums netiek atzīts pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja savu pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicēja sodīta saskaņā ar LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktu, ir personai, konkrēti pieteicējai, nelabvēlīgs administratīvs akts.

Savukārt administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[7] LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par CSN 135.4.punkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktā.

CSN 135.4.punkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Savukārt LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona transportlīdzekli novietojusi vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, fotouzņēmumi un tml.

No pieteikuma tiesai, kā arī no pieteicējas tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, proti, ka novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju un stāvēšanai novietoto transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem. Turklāt fakti, uz kuru pamata pieņemts Lēmums, ir nodibināti ar Protokolu (lietas lapa 18) un pārkāpuma fiksēšanas laikā uzņemtajām fotogrāfijām (lietas lapa 19) tas ir, dokumentiem un no tiem izrietošiem faktiem, kas atbilstoši LAPK regulējumam ir uzskatāmi par pierādījumiem lietā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktu.

[9] Tiesa konstatē, ka pieteikumā ir ietverts lūgums – atcelt atbildētāja Lēmumu, līdz ar to administratīvā lieta ir ierosināta par pārsūdzētā Lēmuma atcelšanu. Tomēr no pieteicējas pieteikuma un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pieteicēja lūdz grozīt piemēroto soda mēru, jo uzskata to par nesamērīgu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicējas prasījums ir grozīt piemēroto administratīvo sodu par LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Kā pamatojumu Lēmuma grozīšanai pieteicēja norādījusi, ka pārkāpuma izdarīšanas laikā bijusi grūtniecības stāvoklī, kā arī uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi pieteicējai nav bijuši izdarīti citi administratīvie pārkāpumi. Minētie apstākļi pieteicējas ieskatā ir atzīstami par atbildību mīkstinošiem, tādējādi pieteicēja uzskata, ka ir atbrīvojama no administratīvās atbildības par pārkāpuma izdarīšanu.

[10] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Minētā panta otrā daļa noteic, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No minētajām tiesību normām izriet, ka soda apmēra noteikšanā ir jāņem vērā normā minētie apstākļi.

Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma – LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punkts – noteic, ka par stāvēšanu vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju un stāvēšanai novietoto transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tādejādi minētā norma ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība lemt par piemērojamā naudas soda apmēru, ja tiek konstatēts, ka persona ir pārkāpusi pieļaujamo ātrumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) ir norādījis, ja likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu normu, saskaņā ar kuru ir izdodams obligātais administratīvais akts, tad likumdevējs jau sākotnēji ir izvērtējis sabiedrības un atsevišķas personas tiesiskās intereses, kā rezultātā pieņemta norma, kas noteic, ka, pastāvot konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, izdodams obligātais administratīvais akts, kas nav saistīts ar īpašu tā izdošanas vai satura lietderības apsvērumu izvērtēšanu *(skat.: 2004.gada 9.marta spriedumu lietā SKA-10; 2004.gada 19.oktobra spriedumu lietā SKA-176).*

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājam nebija jāizdara lietderības apsvērumi, jo tādus jau ir izdarījis likumdevējs, un konstatējot, ka ir izdarīts CSN 135.4.punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktu, bija jāizdod administratīvs akts par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības, uzliekot normas sankcijā paredzēto naudas sodu.

[11] LAPK 21.pants paredz iespēju atbrīvot personu no administratīvās atbildības maznozīmīga pārkāpuma gadījumā.

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Tādējādi konkrētajā gadījumā ir jāizvērtē vai pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļus satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicējas izdarītais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, jo transportlīdzeklis novietots stāvēšanai vietā, kur no stāvošā transportlīdzekļa līdz nepārtrauktajam ceļa apzīmējumam ir mazāk kā 3 metri, turklāt tas izdarīts tiešā krustojuma tuvumā, kas pastiprina satiksmes bīstamību un rada draudus citiem satiksmes dalībniekiem.

Savukārt pieteicējas norādītie argumentiem, ka pieteicēja bijusi grūtniecības stāvoklī, kā arī iepriekš viņa nav izdarījusi administratīvos pārkāpumus, konkrētajā gadījumā nav nozīmes, jo LAPK 21.pants šādus apstākļus personas atbrīvošanai no administratīvās atbildības neparedz.

[12] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet pieteicējas pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 29.decembra lēmumu Nr.D57/10-6/4372 (2009.gada 8.decembra Administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.108008991), bet *E.T.* pieteikumu **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ I.Petrovska

Rīgā, 2011.gada 31.martā.